

روش های تشخیص بیماری:

- تشخیص سلولیت براساس علائم بالینی بیماری امکان پذیراست.
- کشت خون یا سایر کشتها فقط در صورتی نیاز است که بیمار علائم سیستمیک عفونت رانشان دهد و یا منطقه وسیعی از پوست در گیر باشد. و یا به دلیل نیش حشرات و حیوانات و یا آلدگی آب باشد. و یا در صورتیکه سلولیت بیمار مداوم و عودکننده باشد.

درمان بیماری:

درمان غیر آنتی بیوتیکی:

- ◊ شامل بالابردن عضو مبتلا ۳ تا ۴ بار در روز هر بار ۳۰ دقیقه تا تورم کاهش یابد و تسکین پیدا کنید
- ◊ پوست باید کاملاً آبرسانی شود و از خشکی پوست پیشگیری شود.
- ◊ علل مستعد کننده بیماری باید بر طرف و درمان شود.
- ◊ محل مبتلا باید تمیز نگه داشته شود. بهتر است حمام گرفته شود و محل مبتلا پس از استحمام کاملاً خشک شود. هیچ گونه پماد آنتی بیوتیک روی موضع مالیده نشود.

درمان آنتی بیوتیکی:

- ♦ اغلب بیماران که علائم خفیف سلولیت دارند، می توانند با آنتی بیوتیک خوراکی درمان شوند.
- ♦ ولی در صورت وجود نشانه های بالینی مثل تب بالا، پیشرفت سریع علائم، سلولیت در ناحیه گردن و پشت دست و ناحیه

* آماں و التهاب پوستی مثل اگزما و اشعه درمانی پوست

* چاقی

علائم بیماری:

سلولیت ممکن است در همه نقاط بدن بروز پیدا کند. سلولیت معمولاً روی پوست آسیب دیده مانند جراحتهای ملتهب، بریدگیهای آلوده و مناطقی از بدن که جریان خون کافی ندارند، ایجاد می شود.

سلولیت می تواند موجب:

- قرمزی
- تورم
- گرمی
- درد یا حساس شدن
- پوست
- ترشح چرک یا مایع
- شفاف و زرد رنگ

در صورت وجود موارد زیر به اورژانس مراجعه کنید:

- ♦ تب شدید یا لرز
- ♦ حالت تهوع و استفراغ
- ♦ بزرگ شدن یا سفت شدن ناحیه قرمز شده
- ♦ افزایش درد
- ♦ بی حس بودن ناحیه هنگام لمس آن
- ♦ نقص سیستم ایمنی
- ♦ سلولیت در ناحیه پشت دست، گردن، ناحیه تناسلی و روی مفاصل

سلولیت چیست؟

سلولیت، عفونت پوست می باشد که موجب قرمزی، درد، و تورم می شود. سلولیت لایه های عمقی پوست و بافت چربی زیر پوست را مبتلا می سازد.

سلولیت زمانی اتفاق می افتد که میکروبها داخل پوست شوند. بیشتر اوقات این میکرووارگانیسم ها نمی توانند موجب بیماری شوند. ولی اگر یک شخص دچار آسیب پوستی و یا بریدگی پوست شوند، این عوامل می توانند وارد پوست شده و موجب عفونت پوست یا زیرپوست شوند.

سلولیت می تواند در هر کجا ز پوست بدن رخ دهد. اما عمدتاً قسمت پایینی پaha یا روی صورت به وجود می آید.

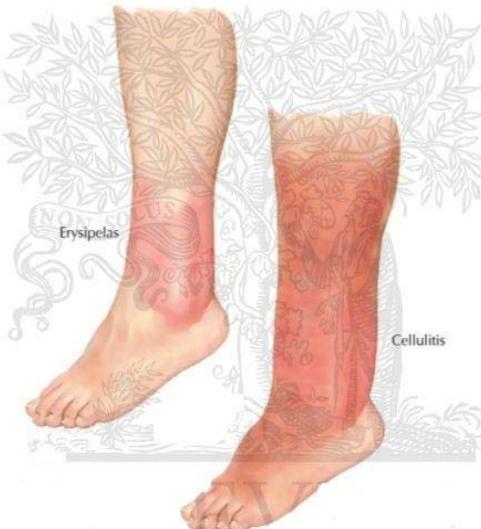
معمولاً بیماری در فرآدمدیابت یا ضعف ایمنی شایعتر است.

میکروبها یی که به طور طبیعی روی پوست وجود دارند یا باکتریهای با منشا خارجی به دنبال التهاب، سوختگی، تروما و ضربه، جراحی، زخمها و نیش حشرات می توانند وارد زیر پوست شده و باعث این بیماری شوند.

علل مستعد کننده بیماری

- * آسیب پوستی مثل گزش حشره و بریدگی و خراش
- * داشتن انواع دیگری از عفونتهای پوستی و یا مشکلات طولانی
- * مدت پوستی مثل نارسایی و ریبدی و انسداد عروق لنفاوی

سلولیت چیست؟

- ◊ وجود رگه های قرمز روی پوست قسمت مبتلا
- ◊ مناطقی که قرمز شده است بزرگتر شده و یا به تیرگی تمایل یابد.
- ◊ مفصل و استخوان منطقه درگیر دردناک شده باشد.(با وجود بهبودی پوست)
- ◊ عفونت عودکننده باشد و در همان جای قبلی یا نواحی دیگر بروز کند.
- ◊ ادم شدید همراه با تجمع مایع در محل مبتلا
- ◊ اگر علائم جدیدی مشاهده کردید.

برخی جراحتها بیشتر در خطر سلولیت هستند. در موارد زیر به پزشک مراجعه کنید:

- * گازگرفتگی حیوان یا انسان
- * سوراخ شدگی عمیقتر از ۱/۲۷ سانتیمتر مثل سوراخ ناشی از پا گذاشتن روی میخ
- * بافت له شده ای که خونریزی دارد
- * سوختگی همراه با تاول سرمآزادگی
- * جراحت های عمیقی که آلودگی وارد آن شده
- * جراحت هایی که با آب دریا تماس داشته اند زیرا مستعد عفونت هستند،
- * دیابت یا بیماریهای جدی دیگر مثل بیماری کبدی یا کلیوی
- * تورم زمینه ای دستها و پاها

تناسلی و سلولیت روی مقاصل باید بستری شوند.

♦ شروع درمان آنتی بیوتیک با نظر پزشک متخصص عفونی

مراقبت در منزل و پیشگیری از عود مجدد:

- آنتی بیوتیک تجویز شده توسط پزشک رابطه دستور و دقیق مصرف کنید. حتی اگر احساس بهبودی کردید آنتی بیوتیک را قطع نکنید.
- ناحیه مبتلا را بالا نگه دارید.
- ناحیه مبتلا را تمیز و خشک نگه دارید(پس از استحمام کاملا محل خشک شود). بهداشت شخصی را به خوبی رعایت کنید.
- ناحیه مبتلا را چهاربار در روز کمپرس گرم کنید.
- کفشهای محکم و به اندازه پای خود همراه با جوراب نخی بپوشید.
- در فضای باز، پابرهنه راه نروید.
- پوست جراحت دیده را با صابون و آب بشویید. جراحت باید طی چند روز بهبود یابد.

علائم هشداردهنده بیماری:

- ◊ اگر پس از ۳ روز از شروع درمان علائم بهبود نیافتد
- ◊ در صورت وجود تب و احساس خواب آلودگی
- ◊ اسهال و استفراغ و دردهای عضلانی